

Hier ben ik!

Hier
ben ik!

Henk Rothuizen

HIER BEN IK!

Copyright © 2011 Nederlandse uitgave: Gideon
Auteur: Henk Rothuizen
Fotografie: Jefrim Rothuizen
Model: Bellita Wong-Loi-Sing
Fotosamenstelling en omslagontwerp: David Sörensen
Jaar van uitgave: oktober 2011

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-5999-015-9
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook –
elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand
of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical,
photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations
in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Aan Joke

De boodschap van het Koninkrijk deed onze paden kruisen
De Koning bracht ons samen
De Vader gaf zijn zegen
De Geest begeleidt ons op ons pad

Woord van dank

Wenig of niets gaat vanzelf. Ook heb ik niet zo'n brein dat ik grote ontdekkingen zal doen of theorieën kan ontwikkelen. Het meeste in mijn leven, en zeker het nuttige, heb ik van Godswege via andere mensen geleerd.

Mijn moeder; haar levensstijl verschaftte mij inzicht in de praktische beleving van het Koninkrijk. Haar invloed op mijn leven is bepalend voor mijn visie op het leven als christen, onder gezag van God.

Bob Mumford was de eerste bijbelleraar die ik hoorde spreken over het Koninkrijk. In de zeventiger en tachtiger jaren van de vorige eeuw bracht hij een unieke boodschap en het eerste licht brak bij mij door.

Toen onze kerken deel uit gingen maken van de Foursquare-beweging, werd Jack Hayford de voornaamste bron van geestelijk vaderschap in mijn leven. Jack heeft bij mij het Koninkrijk op een hoger plan gebracht, van een afstandelijk concept naar een haalbare levensvisie.

Jerry Cook leerde mij hoe belangrijk het is om moeilijke theologische begrippen dicht bij mensen te brengen. Hierin heeft hij mijn grootste bewondering. Ik dank God voor twintig jaar consequent onderwijs en vorming via deze twee mannen.

Henk Hagoort, mijn voormalige directeur bij de Evangelische Omroep, wil ik bedanken voor gedachtewisselingen, stimulerende inzichten, en goede tips voor verder onderzoek. Zo ook Daniël de Wolf, Gertjan Pool en Roeland Klein Haneveld, voor hun bemoedigingen en input.

Gerrit Hoekstra en Gerhard Rijkse dien ik te vermelden voor hun geduld als uitgevers, om met mij meerdere keren door het manuscript te gaan en mij uit te dagen tot verbetering.

De leden van mijn gezin, familie, The Church On The Way en mijn collega's bij de Evangelische Omroep, individueel en collectief, verdienen een aparte vermelding en dank. Zij zijn mijn dagelijkse medereizigers op de weg. Zonder hen blijft het Koninkrijk slechts een abstractie.

Boven alles dank ik Koning Jezus voor de openbaring van het Koninkrijk. Hij is de Koning; Hij leefde het voor; Hij implementeert het door zijn Geest in een ieder van ons en Hij openbaart het aan een ieder die er voor openstaat en niet anders kan dan reageren door te zeggen: 'Hier ben ik!'

Mag dit boek daaraan bijdragen.

Henk Rothuizen, augustus 2011

Inhoudsopgave

	Inleiding	11
1.	Hier ben ik?	13
2.	Het verloren Koninkrijk	19
3.	De geschiedenis van het Koninkrijk	31
4.	Geen koninkrijk zonder koning	49
5.	De regering verhuist	69
6.	Het Koninkrijk gaan zien	91
7.	Relaties eerst!	109
8.	Strijd is onvermijdelijk	131
9.	Jij kunt het verschil maken	151
10.	Grensoverschrijdend gedrag	169
11.	Leven in hoop en verwachting	189
12.	Cultuur veranderen	207
	Appendix: Het beste onderwijs ooit gegeven	221
	Geraadpleegde bronnen	235

Inleiding

MAJESTY (HERE I AM)

Here I am
humbled by your Majesty
covered by your grace so free
Here I am,
knowing I'm a sinful man
covered by the blood of the Lamb

Now I've found
the greatest love of all is mine
Since you laid down your life
The greatest sacrifice

Majesty, Majesty
Your grace has found me just as I
am
empty handed,
but alive in your hands

Majesty, Majesty
Forever I am changed
by your love
In the presence of your Majesty

Here I am
humbled by the love that you give
forgiven so that I can forgive

Here I stand
knowing that I'm your desire
sanctified by glory and fire

Now I've found
the greatest love of all is mine
Since you laid down your life
The greatest sacrifice

MAJESTEIT (HIER BEN IK)

Hier ben ik
verootmoedigd door uw Majesteit,
overladen door uw genade, zo vrij
Hier ben ik,
wetend dat ik een zondig mens ben,
maar bedekt door het bloed van het
Lam

Nu heb ik het gevonden:
de grootste van alle liefdes is van mij,
omdat U uw leven gaf;
het grootste offer

Majesteit, Majesteit;
Uw genade vond mij, zoals ik ben,
met lege handen,
maar levend in uw handen

Majesteit, Majesteit;
Voor altijd ben ik veranderd,
door uw liefde,
in de aanwezigheid van uw Majesteit

Hier ben ik
verootmoedigd door de liefde die U
geeft,
vergeven, zodat ik kan vergeven

Hier sta ik,
wetend dat ik uw verlangen ben,
geheiligd door heerlijkheid en vuur

Nu heb ik het gevonden:
de grootste van alle liefdes is van mij,
omdat U uw leven gaf;
het grootste offer

‘Hier ben ik’ is een uitdrukking die in de Bijbel een aantal keren voorkomt, met name op momenten waarop de geschiedenis van de mensheid een opmerkelijke wending krijgt of wanneer er sprake is van een openbaring van God of zijn wegen.

‘Hier ben ik’ is nooit los te koppelen van de ontdekking van Gods liefde en genade, die het sterkst tot uitdrukking komen in het offer van Jezus aan het kruis.

‘Hier ben ik’ is ook nooit los te koppelen van ontzag voor het koningschap en de majesteit van Koning Jezus.

‘Hier ben ik’ is een wilsbesluit. Maar wel een wilsbesluit dat geen mens alleen in eigen kracht kan nemen. Het is veel meer een levenshouding, waarin het eigen ‘ik’ plaatsmaakt voor de Heilige Geest, om zo te komen tot overgave aan de wil van God.

‘Hier ben ik’ staat daarom voor beschikbaarheid, ten dienste van het Koninkrijk van God. Zodat in de complete geschiedenis van de mensheid, of in een kleinere maar specifieke situatie, een wending komt.

1. Hier ben ik?

*Daarop hoorde ik de stem van de HEER zeggen:
‘Wie zal Ik sturen? Wie kan namens Ons gaan?’
Ik antwoordde: ‘Hier ben ik, stuur mij.’*

JESAJA 6:8

*Daarom, op die dag, zal mijn volk mijn naam kennen,
beseffen dat Ik het ben die zegt:
‘Hier ben Ik.’*

JESAJA 52:6

Bloednerveus zat ik in de wachtkamer. Ik had aangegeven militaire dienst te zullen weigeren, nadat er thuis een brief was gekomen dat ik was goedgekeurd om het toen nog verplichte jaar militaire dienst te gaan volbrengen. En omdat ik Weg en Waterbouw studeerde, werd ik ingedeeld bij de genie. Dat is frontliniewerk; niet het leukste vooruitzicht.

Mijn naam werd afgeroepen en ik stapte de spreekkamer binnen. ‘Hier ben ik!’ kwam niet over mijn lippen, hoewel alles om me heen wel zo’n reactie uitademde. Moed had ik eigenlijk ook niet, omdat mijn dienstweigering een keuze was uit twee kwaden.

Thuis en in onze kerk was het gemeengoed dat je weigerde. Gemeengoed is zwak uitgedrukt – het werd van je verwacht! Een ouderling die de dienstplicht van zijn zoon verdedigde, vertrok binnen een half jaar uit onze gemeente. Nee, in dienst gaan was in onze kringen niet gebruikelijk en weigeren bete-

kende dat je opstond voor je geloof! Ik weet niet of ik zelf ook écht overtuigd was. Onder invloed van mijn omgeving vond ik dienstplicht niet erg christelijk en begreep ik mijn kerk wel een beetje. Tegelijkertijd leefde het niet echt voor mij. Maar de druk uit de kerk was groot, zeker als je het zoontje van de voorganger bent. En dus had ik ervoor gekozen mijn vader te vriend te houden en dan maar dienst te gaan weigeren, ook al kostte dat in die tijd zes maanden vervangende dienst extra. ‘Wij geloven dat christenen niet doden,’ begon ik mijn verdediging. Dat ‘wij’ klonk voor mij steviger dan ‘ik’. De officier stelde al zijn moeilijke vragen, waar de kerk mij al op had voorbereid. Hoe langer het gesprek duurde, hoe sterker ik mij voelde en hoe meer ‘plezier’ ik erin kreeg. Thuis deed ik netjes verslag. Ze waren blij. Bij mij bleven de zenuwen en onzekerheid. Een paar weken later kreeg ik een brief dat ik toch was afgekeurd. Mijn hart was te groot! Nader onderzoek wees uit dat mijn hart wat scheef staat en dat de röntgenfoto dit niet goed liet zien – we praten over 1967, de techniek was nog niet zo geavanceerd als tegenwoordig. Door dat beetje scheef staan, zie je mijn hart, plus een stukje van de zijkant. Wat kwam die afkeuring mij goed uit! Tenslotte scheelde het anderhalf jaar vervangende dienst. En ik was verlost van een probleem thuis en in de kerk, waarvan ik niet zeker wist hoe ik er zelf in stond. Wat ik er positief van heb meegenomen, is dat ik een te groot hart heb. Wat ook kan betekenen dat ik gewoon te goed was! Dat vond ik nog niet zo negatief.

Mijn ‘Hier ben ik’ bij die officier had natuurlijk weinig om het lijf. Ik achttien, die officier wellicht in de veertig en bezig aan zijn zoveelste dienstweigeraar. Natuurlijk heeft hij mijn zenuwen gezien. Natuurlijk kon hij mijn onzekerheid aan. En toch voelde ik mij sterker worden – het leek wel of ik groeide of gesteund werd. Het is mij altijd bijgebleven. Ook al weet ik nu, meer dan veertig jaar later, nog steeds niet wat nu de juiste houding tegenover een eventuele dienstplicht zou moeten zijn. Misschien is er ook geen absoluut antwoord. De vraag of

een christen wel in het leger kan dienen, is mij echter altijd bij gebleven. Ik was te weinig overtuigd christen om op te staan en te zeggen: 'Hier ben ik! Hier doe ik niet aan mee!' En ik was me te weinig bewust van mijn waarde voor ons land om te zeggen: 'Hier ben ik! Ik verdedig dit koninkrijk!'

In dienst bij Koning Jezus

In veel liederen komt de zin 'Hier ben ik, Heer' voor. We zingen het vol enthousiasme en de melodie neemt ons mee in een gevoel van overgave.

Maar hoe denken we werkelijk over in dienst treden bij God? Een levenslange dienstplicht? Zijn we enthousiast, of onzeker, of weigeren we de dienst? En hoe wil God dat we bij Hem komen? En wat moet God met ons doen als we de dienst in zijn Koninkrijk niet met overtuiging en overgave verrichten? Of als we het in alle onzekerheid niet begrijpen en ons niet bewust zijn van de waarde die wij hebben voor het Koninkrijk van God? Moet Hij ons afkeuren? Je bent dan in ieder geval vrijgesteld. Maar de kans is groot dat het onbevredigende gevoel blijft, omdat je het doel mist waarvoor jij geschapen bent. Ik denk overigens dat God helemaal geen afkeuring kent. Hij daagt ons uit en blijft ons uitdagen om die dienst in te gaan en er visie voor te krijgen. Christen-zijn en het Koninkrijk van God zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Christen-zijn en niet deelnemen aan het Koninkrijk is net zoiets als reservespeler zijn op een wereldkampioenschap. Je hoort er wel bij, maar je doet niet echt mee! Nog erger is het idee om geselecteerd te worden voor het wereldkampioenschap en dan te reageren met: 'Nee, dat hoeft voor

*Christen-zijn en
niet deelnemen aan
het Koninkrijk is
net zoiets als reser-
vespeler zijn op een
wereldkampioenschap.
Je hoort er wel bij,
maar je doet niet
echt mee!*